

TÍÐINDI

ANNIKA HOYDAL OG KIM LARSEN FRAMEFØRDU SAMAN

Kim tordi ikki at kyssa Anniku

Í 1990 spældu Annika Hoydal og Kim Larsen saman á palli í Danmark. Kim Larsen og Erik Clausen høvdu skrivað sangleikin, Kielgasten, har Annika Hoydal var millum leikararnar. Annika Hoydal, sum Kim Larsen bara plagdi at kalla "Hoydal", fortelur soleiðis:

- Undir arbeiðinum við leikinum fann eg út av, hvussu smæðin og

kensluborin maðurin var, hóast lótnar vóru tann "harðkóðaði" maðurin.

Vit trý Erik, Kim og eg prátaðu aftur og fram um ein koss, sum Kim skuldi geva mær í leikinum. Men hvørja ferð, hann skuldi gera tað á palli, leyp hann kossin um og hugdi uppá leikstjóran, og segði: "Og her er det så, jeg kysser Hoydal."

Tíðin gekk, og tað bleiv ringari og ringari hjá honum at tora at kyssa meg.

So einaferð vóru vit til "6 dagesløb" saman í KB-høllini. Vit sótu síð um síð og fylgdu súkkulunum, sum fuku runt og runt undir okkum.

Knappliga letur í Kim: "Du Hoydal?"

"Ja", svaraði eg.

Kim: "Der hvor jeg skal kysse dig, ikke?"

"Ja", segði eg.

Kim: "Har du noget imod det?"

"Nei", svaraði eg og segði, at eg var sjónleikari, og tá tað stóð í leikritinum, gjørdi eg sjálvandi tað, sum stóð.

Kim: "OK, så gør jeg det i morgen!"

Dagurin kom. Kim var ikki

sjónleikari. Hann visti ikki, at mann ikki kyssir ordiliga á palli, so hann gjørdi soleiðis, sum hann helt, mann gjørdi og legði doyðin í kossin. Eg bleiv so paff, at eg gloymdi, hvat eg skuldi siga beint aftaná.

Tað endaði við, hann tók kossin burturúr leikinum.

- Kim var av fittastu fólkkum, tordi tú at kenna hann og tordi ikki taka lótnar í álvara.

Tá Kim Larsen spældi í Læraraskúlanum

Av tí at so fá fólk møttu upp til fyrru konsertina, valdu fyrireikararnir at bjóða til ókeypis konsert kvøldið eftir

Myndir: Páll Hellu

Stutt aftaná Gasolin hildu uppat at spæla saman í 1978, kom Kim Larsen til Føroya at spæla tvær konsertir í læraraskúlahøllini í Havn. Kim Larsen hevði júst roynt eydnuna í USA, sum ikki gekk so væl, og tá hann kom til Føroya, var fyrsta solo-útgáva hansara á trappunum.

Tá hevði hann enn ikki fingið tað stóra gjøgnumbrotið í Føroyum sum soloartistur, men fyrireikararnir satsaðu uppá, at føroyingar fóru at taka væl ímóti honum kortini.

Gav fulla konsert fyri 32 fólkkum

- Tað visti seg, at vit vóru alt ov tíðliga uppá tað. Populariteturin hjá Kim Larsen var ikki komin til Føroya tá, sjálvt um hann var ræðuliga populurur í Danmark. Har komu bara eini 32 fólk at lurta eftir honum tað fyrra kvøldið, greiðir Petur Olivar í Hoyvík, sum skipaði fyri konsertini, frá.

Men hóast so fá fólk møttu upp, so spældi Kim Larsen við fullari skrávu saman við makkara sínum, sum um har vóru 1.000 fólk. Hetta hugtók Petur Olivar, sum ikki forstóð, hvussu eitt so stórt navn hevði motivatión og áhuga at spæla fyri so fáum fólkkum, tá hann akkurát tað sama hevði



kunnað takkað nei og farið avstað fyri at satsa uppá eitt betri gig.

- So spurdi eg hann aftaná, hvussu tað hekk saman, at hann kundi spæla soleiðis fyri so lítlari áskoðarafjöld. Hann segði: "Um tað so bara var ein áskoðari, so hevði eg givið fulla konsert. Soleiðis eri eg, og soleiðis vil eg gera tað", minnst Petur Olivar aftur á.

Bjóðaði ungdómum ókeypis til konsert

Fyrireikararnir hildu tað vera bæði synd og pínligt, at áhugin at hoyra Kim Larsen visti seg at vera so lítill í Føroyum. Teir ásannaðu, at teir høvdu rakt við síðuna av viðvíkjandi time'ingini, men pengarnir vórðu betaldir, so har var einki at biða eftir:

okkurt gott og serstakt skuldi koma burturúr hesari bókingini. Tí vórðu næmingar bjóðaðir til ókeypis konsert kvøldið eftir, so at salurin fyltist.

- Eg hugsaði gott er, lat okkum fáa okkurt burturúr - og so bjóðaðu vit Studentaskúlanum, Læraraskúlanum og fleiri til eina ókeypis konsert við Kim Larsen. Vit kundu heldur havt gron, tí tað ikki riggaði, men í staðin fingi øll okkurt gott burturúr hesum. Tað var dýrt, men eg havi



ongantið angrað nakað við hasum, fortelur Petur Olivar í Hoyvík og leggur aftrat, at tað var ein minnilig og lívlig konsert, har fleiri løg, sum seinni blivu stór hitt, vóru at hoyra.

Føroyskir tónleikarar minnst Kim Larsen

Signar í Homrum um Kim Larsen:

- Fyrst og fremst haldi eg, at eg fari at minnst Kim Larsen, sum ein mann, sum var fullkomiliga óimponeraður av síni framgongd, og sum ongantið misti sambandið við sínar røtur. Ein góður gammeldags rebel without a cause.

Eitt, sum hevur sett seg fast, er, at hann einaferð segði, at mann skal vera takksamur fyri, at fólk tíma at lurta eftir tær. Tað er í hvussu er nakað, ið eg haldi, at eg havi tikið við mær. Tað er absolutt ikki nøkur sjálvfylgja.

Framvegis, tá eg hoyri Papirsklip, sum annars verður roknaður sum ein av teimum meira "cheasy" sangunum, fá eg tár í eyguni. Sangurin er í øllum sínum einfaldni so fantastiska sterkur og nemandi.

Sjálvsagt havi eg fleiri av hansara sangum á skránni, tá eg eri úti og trubadurist. This is my life, Jutlandia, Havaje, og Kvinde min eru nakrir, sum altíð eru við.

Eyðun Nolsøe um Kim Larsen:

- Tónleikurin hjá Kim Larsen hevur fylgt mær sum eitt ljóðspor gjøgnum lívið. Gandakendar løtur í hansara flógvu nærveru. Nakrar ferð havi eg sæð hann live, og einaferð í fyrndini hitaðu vit upp fyri hann í høllini á Hálsi. Tað var eitt minniligt upplivils. Seinastu ferð, eg hitti hann, var aftaná framførsluna á Summarfestivalinum í 2013, tá hann noktaði at geva dóttirini ein autograf. Soleiðis var hann eisini, grumpy old man. Men hjartað hevði hann á rætta stað, altíð solidariskur og friðarsøkjandi.

Nakað hann ikki orkaði fyri var forboð og formyndarí - takk fyri tað Kim! Hansara ótrúligi sangskattur fer at liva víðari í mong ættarlið og eigur eitt serligt pláss í mínum hjarta eisini.